

MA'MURIY ISLOHOTLARNING SHARQ MODELLARI QIYOSIY TAHLILI

Otajonov Elyorbek Axadjon o'g'li

Yoshlar muammolarini o'rganish va
istiqbolli kadrlarni tayyorlash instituti tayanch doktoranti

elyor.otajonov303@gmail.com
+998909727356

Annotatsiya

Ma'muriy islohotlarni, o'zgarishlarni tahlil qilish va tushuntirishda, shuningdek, tizimlarning barqaror holatini saqlashda alohida milliy davlatlarda ham, xalqaro qiyosiy tadqiqotlarda ham neoinstitutsional nazariya doirasidagi yondashuv tobora kengayib bormoqda va tobora ko'proq e'tiborni tortmoqda. Ushbu yondashuvdan foydalanishga misollar juda ko'p: ma'muriy o'zgarishlarni o'rganishda, ma'muriy islohotlarni tahlil qilishda, birinchi navbatda, yangi davlat boshqaruvidan foydalangan holda, turli mamlakatlardagi mahalliy o'zini o'zi boshqarish muammolarini qiyosiy va alohida-alohida ko'rib chiqadigan ishlarda, davlat xizmatlari tizimlarini o'rganishda Sharqiy Osiyo demokratik mamlakatlaridagi ma'muriy islohot Markaziy Osiyo islohotlardan farqli tarixiy kontekstdan kelib chiqadi. Bu hodisadan sharqiy boshqaruv modelining ikkinchi xususiyati va birinchi navbatda umrbod nim tizimi kelib chiqadi. Boshqaruvning ushbu uslubiga rioya qiladigan tashkilot, xususan, yaponiyaliklar, ish haqi va mas'uliyat to'g'ridan-to'g'ri ish hajmiga bog'liq. Yangi joyga ko'chib o'tishda mehnat maqomi bekor qilinadi va xodim o'z maqsadiga erishish uchun yana harakat qilishi kerak. Shuning uchun Sharqiy tashkiliy lavozimdagi xodimlar uchun masala ularning egallab turgan lavozimida emas, balki qaysi kompaniyaga tegishli ekanligidir. Kognitiv ishga yollash tizimi sarflangan sadoqat uzoq vaqt davomida sezilishiga ishonch tufayli yuqori sifatli ishni bajarish uchun rag'bat bo'lib xizmat qiladi. Bundan tashqari, bunday tizim barqarorlik garovi bo'lib, Sharq jamiyatida allaqachon kuchaygan jamoa tuyg'usining kuchayishiga olib keladi va kompaniya ichidagi munosabatlarni yaxshilaydi. Bu guruh manfaatlarini shaxsiy manfaatlardan ustun qo'yishda, o'z manfaatlarini kompaniyalar manfaatlarini bilan namoyon qilishda va faoliyatning barcha sohalarida uyg'unlikka erishish istagida sodir bo'ladi. Shaxs alohida bir butun sifatida idrok etilishini to'xtatadi va umumiy massa bilan qo'shilib, o'zining individualligini faqat ma'lum bir guruh doirasida namoyon qiladi.

Kalit so'zlar

Liberal-demokratik partiya, Janubiy Osiyo, byurokratiya, Gomindan, Millatchilar partiyasi, kommunistik partiyalar, siyosiy agentlar, ma'muriy modellar.

Аннотация

При анализе и объяснении административных реформ, изменений, а также при поддержании стабильного состояния систем как в отдельных национальных государствах, так и в международных сравнительных исследованиях подход в рамках неонституциональной теории расширяется и привлекает все больше внимания. Примеров использования этого подхода немало: при изучении административных изменений, при анализе

административных реформ, прежде всего с использованием нового государственного управления, при сравнительном и раздельном анализе проблем местного самоуправления в России. В его тематических исследованиях систем государственной службы административная реформа в восточноазиатских демократиях возникает из другого исторического контекста, чем реформы в Центрально Азиатских странах. Из этого явления вытекает вторая характеристика восточной модели управления и, прежде всего, системы пожизненной нем. Этот принцип является гарантией трудоустройства и продвижения по службе сотрудника компании. А в организации, придерживающейся такого стиля управления, в частности японской, заработная плата и ответственность напрямую связаны с объемом работы. При переезде на новое место статус занятости аннулируется и работнику приходится снова работать для достижения своей цели. Поэтому для сотрудников, занимающих восточные организационные должности, вопрос заключается не в том, какую должность они занимают, а в том, к какой компании они принадлежат. Когнитивная система найма обеспечивает стимул для выполнения высококачественной работы благодаря убеждению, что затраченные усилия будут ощущаться в долгосрочной перспективе. Кроме того, такая система является гарантией стабильности, приводит к усилению и без того сильного чувства общности в восточном обществе и улучшает отношения внутри компании. Это происходит при постановке интересов группы выше личных интересов, сопоставлении собственных интересов с интересами компаний, стремлении достичь гармонии во всех сферах деятельности. Индивид перестает восприниматься как отдельное целое и сливается с общей массой, проявляя свою индивидуальность только внутри определенной группы.

Ключевы слова

Либеральная демократическая партия, Южная Азия, бюрократия, Гомиьндан, Националистическая партия, коммунистические партии, политические агенты, административные модели.

Annotation

In analyzing and explaining administrative reforms, changes, and maintaining a stable state of systems both in individual nation states and in international comparative studies, the approach within the framework of neo-institutional theory is expanding and attracting more and more attention. There are many examples of using this approach: in the study of administrative changes, in the analysis of administrative reforms, primarily using new public administration, in the comparative and separate analysis of problems of local self-government in Russia. In his case studies of civil service systems, administrative reform in the East Asian democracies emerges from a different historical context than reforms in Central Asia. From this phenomenon follows the second characteristic of the eastern management model and, above all, the lifelong German system. This principle is a guarantee of employment and promotion of a company employee. And in an organization that adheres to this style of management, in particular East, wages and responsibility are directly related to the volume of work. When moving to a new location, the employment status is canceled and the employee must work again to achieve his goal. Therefore, for employees in Eastern organizational positions, the question is not what position they hold, but what company they belong to. The cognitive hiring system provides an incentive to produce high-quality work through the belief that the effort

expended will be felt in the long term In addition, such a system is a guarantee of stability, leads to an increase in the already strong sense of community in Eastern society and improves relations within the company. This occurs when the interests of the group are placed above personal interests, when one's own interests are compared with the interests of companies, and when one strives to achieve harmony in all areas of activity. The individual ceases to be perceived as a separate whole and merges with the general mass, showing his individuality only within a certain group.

Key words

Liberal Democratic Party, South Asia, bureaucracy, Kuomintang, Nationalist Party, communist parties, political agents, administrative models.

KIRISH

Xorijiy mamlakatlardagi davlat boshqaruvi tizimlari doimiy ravishda barqaror rivojlanish sharoitlariga, davom etayotgan iqtisodiy va ijtimoiy jarayonlarning globallashtirishiga, axborot oqimlari va texnologiyalarining o'sishiga moslashib bordi. O'zgarishlar zarurati, shuningdek, davlat boshqaruvidan norozilik, aholining davlat apparatiga bo'lgan ishonchining pasayishi bilan bog'liq edi. Jamoat ishlarini boshqarish qobiliyatini yo'qotish, soliq to'lovchilarning pullaridan samarasiz foydalanish, aholiga ko'rsatiladigan xizmatlar sifatining pasayishi, davlat hokimiyati va davlat xizmatiga bo'lgan ishonchning keskin pasayishi va boshqalar. Har bir xorijiy davlat ma'muriy islohotlar sohasida o'z tajribasini to'plagan. Ushbu tajriba ma'lum bir davlatning siyosiy, tarixiy, huquqiy va madaniy xususiyatlari tufayli muhim xususiyatlarga ega.

Shu bilan birga, ma'muriy islohotlar vektorini umumiy deb hisoblash mumkin. Bu islohotlarning maqsadlarini, zamonaviy ma'muriy islohotlarning asosiy yo'nalishlari va turlarini ajratib ko'rsatishga imkon beradi. Amalga oshirilayotgan o'zgarishlarning radikalizmiga kelsak, ba'zi mamlakatlar har tomonlama o'zgarishlarga e'tibor qaratdilar, boshqalari mavjud tartibni saqlashga intildilar va faqat uning kichik modifikatsiyalari o'zlari uchun maqbul deb hisobladilar. Ma'muriy islohotning maqsadlari ko'p jihatdan ma'lum bir mamlakatda davlat boshqaruvi faoliyatining o'ziga xos xususiyatlari bilan belgilanadi. Shunday qilib, G'arb mamlakatlarida davlat boshqaruvi sohasidagi eng muhim vazifa, an'anaviy ravishda ma'muriy boshqaruv tizimida jismoniy shaxslarning manfaatlarini o'zboshimchalikdan himoya qilish tizimini yaratish edi. Ushbu sohadagi huquqiy mexanizmlar jamoat ma'muriyati faoliyat ko'rsatishi mumkin bo'lgan qat'iy asoslarni yaratishga qaratilgan edi. Shu munosabat bilan asosiy e'tibor jamoat ma'muriyati va sud nazorati va shuning uchun protsessual qoidalarining javobgarligiga qaratildi. Mamlakatlari uchun davlat ma'muriyati faoliyati samaradorligini va fuqarolik jamiyati tuzilmalarining boshqaruv qarorlarini qabul qilish jarayonida ishtirok etishini ta'minlash muhim ahamiyatga ega.

MAQSAD VA VAZIFALAR

Ilmiy manbalarda Ma'muriy islohotlarning turli maqsadlari keltirilgan: boshqaruv faoliyati samaradorligini oshirish; davlat boshqaruvi tizimiga raqobat prinsipini joriy etish; davlat boshqaruvini tashkil etishda markazsizlashtirish va dekonstratsiya; boshqaruv qarorlarini qabul qilish mexanizmini qayta qurish va boshqalar. Shu bilan birga, barcha mualliflar ma'muriy islohotlar markazida menejment yondashuvi doimo saqlanib qolganligini tan olishadi. Yangi davlat boshqaruvi

zamonaviy davlatning tashkil etilishi va faoliyatiga bozor mexanizmlari, institutlari va munosabatlarini joriy etishga urinishlar bilan qisqartirilishi mumkin.

Ilmiy adabiyotlarda ma'muriy islohotlarning bir nechta tasniflaridan biri Drago islohotlari, ularni amalga oshirish usullari bilan ajratib turadi. U komissiyalar yordamida islohotlarni ta'kidlaydi; eksperiment asosida amalga oshirilgan islohotlar; xususiy tashkilotlar yordamida amalga oshirilgan islohotlar. Ularning asosiy tarkibiga qarab funktsional, protsessual va tarkibiy islohotlarni ajratish mumkin. Ushbu islohotlar o'rtasida aniq chegaralar yo'q va biron bir joyda bu islohotlar bir-biridan alohida "sof shaklda" amalga oshirilganligi haqida bahslashish qiyin. Aksincha, ularning g'oyalari bir-biriga bog'langan va aralashgan. Shunga qaramay, funktsional va protsessual islohotlar, sodda bo'lgani kabi, tarkibiy - eng murakkab islohotlardan oldin bo'lishi kerak.

Turli mamlakatlardagi vazirlik tizimi ko'pincha islohotlarga duch kelgan. Vazirliklar (idoralar) soni, nomlari va funksiyalari o'zgardi. Ushbu tendentsiyani keltirib chiqargan bir nechta sabablarni aytib o'tish mumkin.

1. Vazirlik (idora) bo'linib ketdi, chunki u kengayib, bir kishi boshqarishi uchun juda katta bo'lib qoldi.
2. Qisqa muddatli yoki nisbatan uzoq muddatli istiqbolda alohida ahamiyatga ega bo'lgan vazifalar paydo bo'ldi.
3. Koalitsiya kabinetlarida vazirliklar (idoralar) ko'pincha partiyalar vakilligini muvozanatlash uchun siyosiy maqsadlarda tashkil etilgan.
4. Vazirliklar (idoralar) sub'ektiv sabablarga ko'ra, Vazirlar Mahkamasiga kiritmoqchi bo'lgan shaxsning moyilligi, qobiliyati yoki ambitsiyalarini hisobga olish zarur bo'lganda yoki aksincha, u yoki bu shaxsni faol faoliyatdan chetlashtirishga harakat qilganda va unga kompensatsiya tartibida tayinlanganda tashkil etilgan. faqat muhim ko'rinishga ega bo'lgan lavozim.
5. Agar hukumat tarkibida tegishli vazirlik (idora) paydo bo'lsa, uning manfaatlari yaxshiroq namoyon bo'lishiga ishonadigan ma'lum bir bosim guruhining intilishlarini qondirish uchun.
3. Markazlashgan davlat boshqaruvi organlari va mahalliy o'zini o'zi boshqarish organlari o'rtasida funktsiyalarni qayta taqsimlash.

Mahalliy o'zini o'zi boshqarish organlariga mahalliy ahamiyatga ega bo'lgan masalalar kiradi: shahar mulkini boshqarish, mahalliy byudjetni shakllantirish va ijro etish, mahalliy soliqlar va yig'implarni belgilash va boshqalar. Davlat uy-joy, sog'liqni saqlash, ta'lim, tarixiy va madaniy yodgorliklarni muhofaza qilish, hayvonot dunyosini muhofaza qilish, sanitariya nazorati, yong'in xavfsizligi va boshqalar sohasidagi vakolatlarini topshirishi mumkin.

USULLAR

Xorijiy mamlakatlarda vazirlik tizimidagi o'zgarishlarning bir nechta asosiy yo'nalishlarini ajratish mumkin, ularni shartli ravishda funktsional islohotlar bilan bog'lash mumkin. Bularga quyidagilar kiradi:

1. Bir qator funktsiyalarni markazlashtirilmagan muassasalarga - mustaqil agentliklarga, davlat korporatsiyalariga, davlat muassasalariga o'tkazish.

Markazlashtirilmagan muassasalar keng boshqaruv vakolatlarini oldilar va shuning uchun jamoat huquqining sub'ektlariga aylandilar. Shu bilan birga, ularning vazifalariga tijorat faoliyati ham kiritilgan, shuning uchun ular xususiy huquq subyektlari sifatida ham harakat qilishadi.

2. Vazirlik (idoraviy) tizimi ichidagi funktsiyalarni qayta taqsimlash, idoraviy ustidan tuzilmalar tashkil etish, shu munosabat bilan vazirliklar (idoralar) funktsiyalarini o'zgartirish.

Davlat boshqaruvida vazirliklar an'anaviy ravishda tarmoq boshlanishini bildiradilar. Menejmentning tarmoq prinsipi shubhasiz afzalliklarga ega: resurslarni iqtisodiyot va ijtimoiy rivojlanish uchun muhim yo'nalishlarga jamlash, boshqaruv qarorlarini qabul qilish va amalga oshirishning aniq mexanizmi bilan klassik ijro etuvchi vertikallarni qurish qobiliyati.

Shu bilan birga, tarmoq prinsipi bilan alohida vazirliklar faoliyatini muvofiqlashtirish zarurati tug'iladi. Eng umumiy shaklda bunday funktsiyani hukumat amalga oshiradi. Biroq, davlat boshqaruvining rivojlanishi bilan, ya'ni uning hajmining oshishi, vazifalar va funktsiyalarning murakkablashishi bilan hukumat tomonidan tarmoqlar faoliyatini muvofiqlashtirish etarli emas. Alohida "gorizontal" funktsiyalar bo'yicha muvofiqlashtirish zarurati tug'iladi. Shunday qilib, asta-sekin davlat boshqaruvining Markaziy organlari tizimini qurishning tarmoq prinsipi funksionalga o'zgarib bormoqda.

NATIJALAR VA MULOHAZA

Prinsipal-agent nazariyasi bitta aktyor (boshqaruvchi) boshqaruvga ega bo'lgan, lekin uning nomidan harakat qilish uchun agentga tayanishi kerak bo'lgan vaziyatlarni tavsiflaydi. U dastlab sug'urta sohasini tahlil qilish uchun ishlatilgan bo'lsada, siyosatshunoslar nazariyadan ikkita munosabatlarni tushunish uchun foydalanadilar: saylovchilar va ularning vakillari o'rtasidagi va siyosiy vakillar va byurokratiya o'rtasidagi. Ma'lumki, prinsipial-agent "muammosi" agentning o'ziga berilgan vakolatlardan prinsipalning manfaatlarini emas, balki o'z manfaatlarini ko'zlash uchun foydalanishi mumkinligini bildiradi. Bu direktorni agentni kuzatish uchun vaqt va resurslarni sarflashga majbur qiladi. Demokratik davlatlar buni birinchi munosabatlarda siyosatchilarni saylov vaqtida javobgarlikka tortish orqali yaxshilaydilar, biroq Veber muammo ikkinchi munosabatlarda keskin ekanligini ta'kidlaydi, chunki byurokratlar o'zlarining ixtisoslashgan sohalari haqida siyosatchilarga qaraganda ko'proq bilishadi. Axborot assimetriyasi byurokratlarga siyosiy aralashuvsiz o'z kun tartibini amalga oshirishga imkon beradi, chunki siyosatchilar byurokratik harakatlarni tushunmaydilar yoki ularga qarshi siyosatni ishlab chiqish uchun tajribaga ega emaslar. Byurokratlar o'z vazifalarini bajarishdan bosh tortishlari, korruptsiyaga tushib qolishlari va tashqi guruhga xayrixohlik sotishlari yoki demokratik imtiyozlarni o'zlarining imtiyozlaridan ustun qo'yishlari mumkin. Veberning tezislariga javoban, Amerika byurokrtiyasini o'rganishda asosiy agent nazariyasidan bahslashish uchun foydalaniladi. Direktorlar, hatto ko'zga ko'rinadigan kuzatuv yoki jazo bo'lmagan taqdirda ham samarali nazoratni amalga oshirishi mumkin.

Byurokratik harakatlar to'g'risida e'lon qilinishini talab qilish yoki axborot erkinligi so'rovlariga ruxsat berish kabi protsessual qonunlar saylovchilarning siyosatchilar uchun kam xarajat evaziga

byurokratiyani kuzatish qobiliyatini oshiradi. Ushbu monitoring tizimi mavjud bo'lganda, siyosiy direktorlar byurokratik rag'batlarni, xususan, byudjet va martaba imkoniyatlarini shunday tuzilishi mumkinki, byurokratlar siyosatchilarning maqsadlariga erishish uchun o'z nazoratidan foydalanadilar, xuddi avtoullov sotuvchisi sotuvchilarni rag'batlantirishni tuzish uchun komissiyalardan foydalanadi. Byurokratlar siyosatchilarning ta'sisчилarning shikoyatlariga javoban qo'yishi mumkin bo'lgan sanksiyalardan qochish uchun o'zlarining siyosiy xo'jayinlarining maqsadlarini oldindan qondirishadi. Boshqacha qilib aytadigan bo'lsak, byurokratik mustaqillik kabi ko'rinadigan narsa aslida qoniqarli siyosiy prinsipdir. Bu qoniqish asosiy agent nazariyotchilarni rag'batlantiruvchi tuzilmalarni yaratishga e'tibor qaratishga va ma'muriy islohotlarga e'tibor bermaslikka olib keladi. Islohot sodir bo'lganda, bu ikki sababga ko'ra sodir bo'lishi mumkin. Siyosatchilar "byurokratik chayqalish"ga – siyosatchilarning maqsadlaridan uzoqlashishga – saylovchilarning byurokratiyani kuzatish qobiliyatini oshirish yoki unga sanksiya berish qobiliyatini oshirish orqali javob berishadi. Aniqroq qilib aytadigan bo'lsak, siyosiy rahbar byurokratlarning shaxsiy ma'lumotlariga kirishni ma'lum bir guruh a'zolariga imtiyoz berish uchun sozlashi mumkin.

Pragmatizm ba'zida davlatni xalqaro munosabatlarning ayrim emotsional vaziyatlariga qaramasdan keskin harakat qilishga, ommabop bo'lmagan qarorlar qabul qilishga majbur etadi. Idealizm global darajada hammaga bildirilganda tashqi siyosatda yaxshi hisoblanadi. Idealizm davlatni nafaqat xalqaro huquqning umume'tirof etgan me'yor va tamoyillari bilan hisoblashishga, balki ularni o'zining ichki va tashqi siyosati asosiga olishga ham majbur qiladi. Pragmatizm shunday yagona pozitsiyaki, bunday vaziyatda davlatda har qanday sharoitda o'z milliy manfaatlarini ro'yobga chiqarishga imkon bo'ladi. SHu bilan birga pragmatizm milliy manfaatning mutlaq xususiyati bo'lmazligi zarur. Milliy manfaat birdaniga paydo bo'lib qolmaydi. Bu real dunyoning tarixiy va tizimli aks etishi mahsulidir. SHuningdek, milliy manfaat nafaqat siyosiy elita, balki siyosiy munosabatlarning barcha ishtirokchilari tomonidan amalga oshiriladigan dunyo muammo va rivojlanish tendensiyalarining natijasidir. U madaniy va axloqiy qadriyatlar bilan, xalqlarning an'ana va odatlari bilan, ularning tub e'tiqodlari tizimi bilan uzluksiz aloqaga ega. Milliy manfaat davlat xulq atvorining asosiy mezoni sifatida ushbu jamiyatning muhim sotsio-madaniy tamoyillariga tayanishi lozim, aks holda u o'z mohiyatiga ko'ra "milliy" bo'lmay qoladi. Bu nafaqat xalqaro munosabatlar tizimida vaziyatni to'g'ri tushuna bilish, foyda va kelajakni, qarshi chiqishlar va taqdidlarni ko'ra olish mahorati, balki millat ehtiyojlarini aks ettirish, to'g'ri ma'noda o'z manfaatlari yo'lida faqat ma'naviyat va ma'rifat vositasi bilan mumkin bo'ladigan millatni rivojlantirish yoki tarbiyalash hamdir. Milliy o'zini anglash doimiy o'sib borganda va o'z mohiyati va tabiatini real tushunib etishga erishilganda, milliy manfaatlarni ifodalash aynan bir xil bo'ladi.

XULOSA

Siyosiy tamoyillar o'z saylovchilarining xohish-istaklari byurokratik tanlovlarni boshqarishga ishonch hosil qilib, "qonunchilikning siljishi" ning oldini olish uchun islohotlardan foydalanadilar. Ushbu islohotlar odatda o'z saylovchilariga ko'proq ma'lumot berish va byurokratik qarorlar qabul qilishda ishtirok etish choralari o'z ichiga oladi - bir vaqtning o'zida siyosatchilarning byurokratiyani jamoatchilik nazoratisiz nazorat qilish qobiliyatini kamaytiradigan choralar. Shunday qilib, tarkibiy islohotlar eng murakkab islohotlardir. Ushbu islohotlar jarayonida davlat boshqaruvida tizimli o'zgarishlar amalga oshirilmoqda. Islohotlarning samaradorligi ko'p jihatdan funktsional va protsessual islohotlar jarayonida ular uchun tegishli sharoitlar tayyorlanganligiga bog'liq.

Eng izchil tarkibiy islohotlar Janubiy Osiyo mamlakatlarida amalga oshirildi. Garchi ular har xil huquqiy oilalar ammo kamroq radikal o'zgarishlar yo'lidan borishadi va mavjud davlat boshqaruv tizimining asoslarini o'zgartirmaydilar. Shunga qaramay, barcha mamlakatlar davlat xarajatlarini kamaytirish, davlat xizmatlari sifatini yaxshilash, davlat boshqaruvi samaradorligini oshirish yo'llarini izlamoqda va ushbu muammolarni hal qilish uchun davlat va nodavlat tuzilmalar o'rtasidagi munosabatlarni o'rnatmoqda.

Bunday islohotlarning o'ziga xos xususiyatlari quyidagilardan iborat.

1. Tarkibiy islohotlar murakkabdir. Bunday o'zgarishlar natijasida ma'lum aloqalar yoki darajalarni o'z ichiga olgan davlat boshqaruvining yaxlit tizimi shakllanadi, ular o'rtasida o'zaro ta'sirning barqaror usullari va shakllari shakllanadi.
2. Tarkibiy islohotlar jarayonida klassik boshqaruv vertikalari markazlashtirilmagan va markazlashtirilmagan boshqaruv bilan almashtiriladi. An'anaviy davlat boshqaruvi sohasida strategik siyosiy rahbarlik va boshqaruvning turli sohalarida davlat tomonidan tartibga solish masalalari saqlanib qolmoqda.
3. Davlat xizmatlarini ko'rsatish markazlashtirilmagan muassasalarga yuklatilgan bo'lib, ular bozor mexanizmlaridan foydalangan holda an'anaviy davlat tuzilmalariga qaraganda bunday xizmatlarning iste'molchilari - fuqarolar va yuridik shaxslar bilan samaraliroq ishlaydi.

Ma'muriy islohotni biron bir mamlakatda tugallangan deb hisoblash mumkin emas. Aksincha, ma'muriy islohotlar davlat boshqaruvining doimiy elementiga aylanmoqda, deb ishonish uchun barcha asoslar mavjud. Islohotlar doimiy bo'lib, bir bosqichda u yoki bu tarzda hal qilinadigan vazifalar boshqa bosqichda ham yuzaga keladi. Ma'muriy islohotlar jarayonida vazirlik tizimi vazirliklar faoliyatining funktsiyalari va protseduralariga, shuningdek ularning davlat boshqaruvi mexanizmidagi o'rni va rolga taalluqli jiddiy o'zgarishlarga duch kelmoqda.

Tadqiqotchilar ko'pincha vazirliklarning ijro etuvchi hokimiyat tarkibidagi ahamiyati kamayganini ta'kidlaydilar. Ushbu xulosa vazirliklar markazlashgan ma'muriyatda monopol mavqega ega bo'lishni to'xtatishi va davlat rahbari yoki hukumat rahbari va markazlashtirilmagan muassasalar huzuridagi maxsus xizmatlar bilan bir qatorda faoliyat yuritishi nuqtai nazaridan to'g'ri.

FOYDALANILGAN ADABIYOTLAR

1. Michio Muramatsu and Ellis Krauss. "The Conservative Policy Line and the Development of Patterned Pluralism", in Yamamura and Yasuba (eds.), *The Political Economy of Japan* (Stanford, Calif.: Stanford University Press, 1987), pp. 516–54; for a recent review of this literature, see John C. Campbell and Ethan Scheiner, "Fragmentation and Power: Reconceptualizing Policy Making under Japan's 1955 System", *Japanese Journal of Political Science* no. 9 (2008), pp. 89–113.
2. Jeeyang Baum. "Breaking Authoritarian Bonds: The Political Origins of the Taiwan Administrative Procedure Act". *Journal of East Asian Studies* 5 (2005), pp. 365–99; Jeeyang Rhee Baum. "Reining in the Bureaucrats: Democratic Transition and Administrative Procedural Reform in Korea". *Governance* 20:2 (April 2007), pp. 233–54; and Jeeyang Baum. "Presidents

- Have Problems Too: The Logic of Intra-Branch Delegation in East Asian Democracies”. *British Journal of Political Science* 37 (2007), pp. 659–84.
3. Matthew McCubbins, Roger Noll, and Barry Weingast, “Administrative Procedures as Instruments of Political Control”. – *Journal of Law, Economics, and Organization* 3:2 (Autumn 1987), pp. 243–77.
 4. Matthew D. McCubbins and Thomas Schwartz, “Congressional Oversight Overlooked: Police Patrols Versus Fire Alarms,” *American Journal of Political Science* 28:1 (February 1984), pp. 165–79; McCubbins, Noll, and Weingast, “Administrative Procedures.”
 5. Barry R. Weingast and Mark J. Moran, “Bureaucratic Discretion or Congressional Control? Regulatory Policymaking by the Federal Trade Commission,” *Journal of Political Economy* 91:5 (October 1983), pp. 765–800.
 6. Matthew D. McCubbins and Thomas Schwartz, “Congressional Oversight Overlooked: Police Patrols Versus Fire Alarms,” *American Journal of Political Science* 28:1 (February 1984), pp. 165–79; McCubbins, Noll, and Weingast, “Administrative Procedures.”
 7. Terry Moe, “The New Economics of Organization,” *American Journal of Political Science* 28:4 (November 1984), pp. 739–77.
 8. McCubbins, Noll, and Weingast, “Administrative Procedures.”
 9. Chalmers Johnson, “Who Governs?” *Journal of Japanese Studies* 2:1 (1975), pp. 1–28; Chalmers Johnson, *MITI and the Japanese Miracle* (Stanford, Calif.: Stanford University Press, 1982); J. C. Campbell, “Bureaucratic Primacy: Japanese Policy Communities in an American Perspective,” *Governance* 2:1 (1989), pp. 5–22.
 10. Inoguchi Takashi and Iwai Tomoaki, *Zoku giin no kenkyû [A study of tribal politicians]* (Tokyo: Nihon Keizai Shinbunsha, 1987); Leonard Schoppa, “Zoku Power and LDP Power: A Case Study of the Zoku Role in Education Policy,” *Journal of Japanese Studies* 17:1 (Winter 1991), p. 104.
 11. Christopher North, “From Technocracy to Aristocracy: The Changing Career Paths of Japanese Politicians,” *Journal of East Asian Studies* 5:2 (May/August 2005), pp. 239–72.
 12. Yung H. Park, *Bureaucrats and Ministers in Contemporary Japanese Government* (Berkeley: University of California Press, 1986); J. Mark Ramseyer and Frances M. Rosenbluth, *Japan’s Political Marketplace* (Cambridge, Mass.: Harvard University Press, 1993); Yoshiro Miwa and J. Mark Ramseyer, *The Fable of the Keiretsu: Urban Legends of the Japanese Economy* (Chicago: University of Chicago Press, 2007).
 13. E.g., see Matthew McCubbins and Gregory Noble, “The Appearance of Power: Legislators, Bureaucrats, and the Budget Process in the United States and Japan,” in *Structure and Policy in Japan and the United States*, P. F. Cowhey and M. D. McCubbins (eds.) (Cambridge: Cambridge University Press, 1995); Tom Ginsburg, “Dismantling the ‘Developmental State’? Administrative Procedure Reform in Japan and Korea,” *American Journal of Comparative Law* 49:4 [Law in Japan] (Autumn 2001), pp. 585–625; J. Mark Ramseyer and Eric B. Rasmusen, “Why Are Japanese Judges so Conservative in Politically Charged Cases?” *American Political Science Review* 95:2 (June 2001), pp. 331–44.
 14. Baum, “Reining in the Bureaucrats”; Baum, “Presidents Have Problems Too.”
 15. Miller, “Political Evolution.”

16. Muramatsu and Krauss, “The Conservative Policy Line and the Development of Pat- terned Pluralism”; Campbell and Scheiner, “Fragmentation and Power.”
17. Moe, “The New Economics.”
18. Richard Waterman and Kenneth Meier, “Principal-Agent Models: An Expansion?”
19. Journal of Public Administration Research and Theory: J-PART 8:2 (April 1998), pp. 173–202.
20. Murray Horn and Kenneth Shepsle, “Commentary on ‘Administrative Arrangements and the Political Control of Agencies’: Administrative Processes and Organizational Forms as Legislative Responses to Agency Costs,” Virginia Law Review 75:2 (March 1989), pp. 498–508.
21. Moe, “The New Economics.”
22. Baum draws a distinction between “lock down” and “rein in”; the former is aimed at future competitors and the latter at current competitors. In this article, I treat both ac- tivities as facets of a single phenomenon—politicians constraining political control over the bureaucracy.
23. Ginsburg, “Dismantling the ‘Developmental State’.”
24. Toshiyuki Masujima, “Evaluating Administrative Reform: An Insider’s Report,”
25. Social Science Japan Journal 2:2 (1999), pp. 215–18.
26. Soichiro Tahara, “Public Personnel Law Reform That Vanished in Behind the Debate over the Road Tax,” Nikkei, February 14, 2008.
27. Nakano, “The Politics of Administrative Reform”; Masujima, “Evaluating Adminis- trative Reform”; Aurelia George Mulgan, “Japan’s Political Leadership Deficit,” in Australian Journal of Political Science 35:2 (2000).
28. Ko Mishima, “The Changing Relationship between Japan’s LDP and the Bureaucracy: Hashimoto’s Administrative Reform Effort and Its Politics,” Asian Survey 38:10 (October 1998), pp. 968–85.
29. Tomohito Shinoda, “Japan’s Decision Making under the Coalition Governments,” *ibid.*, no. 7, pp. 703–23.

WORDLY
KNOWLEDGE